

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. XXXVI. De Ecclesiasticorum Conuiuiorum frugalitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

uis sit. 1. Theff. 2. v. 9. Act. 20. v. 33. 2. Theff. 3. v. 8. Et
in epistolis 1. Theff. 2. v. 5. 6. 10. se sanctè & sine macula
Christi Euangelio conuersatum 2. Cor. 12. 13. 15. & non
de se, sed de discipulis quoq; suis hoc ipsum asserit: quod
miserit, qui ab Ecclesiis aut posset aliquid, aut veller acciperet
autem gratulatur in quibusdam epistolis, & mitemm
za benevolentiam Dei appellat Philip. 4. v. 10. 14. 18. non
sibi congregat quam pauperibus Sanctorum, qui erant in
salem. Hæc S. Hieron.

§. 3. D. Clemens in Apostolicis Constit. l. 8. q. 1.
aliam Ecclesiasticæ temperantiæ causam asserit: nimirum
vt Clerici aliorum incontinentiâ & immoderate
onem queant coarguere, nam vacare debet culpa, et
paratus est in alterum dicere. Verba S. Clementis
Pontificis & Martyris sunt ista: Cum sitis Presbyteri
Diaconi Christi, sobrii esse debetis, & priuatim & cum aliis
possitis intemperantes coercere.

C A P. XXXVI.

DE ECCLESIASTICORVM CON-
uiuiorum frugalitate.

Qua in con-
uiuio vitia
vitanda.

Lectio sacra
in conuiuio
Ecclesiasti-
corum,

§ **V**T Ecclesiasticorum conuiuiorum rationem
modum rectum perspiciamus, operæ pretium
erit Sanctorum Majorum nostrorum sententiâ & de-
creta ponere. Conc. Carthag. 4. c. 17. & habetur d. 4.
c. 8. Episcopus vilem suppellectilem, & mensam, ac vilis
perem habeat, & dignitatis suæ auctoritatem fidei & vitan-
ritis querat. Idem inculcat Conc. Trid. sess. 25. c. 1. de Re-
form. S. Greg. l. 2. ep. 37. ad Natalem Episcopum d. 4.
betur d. 44. c. 7. Conuiuia, inquit, qua ex intentione
denda caritatis sunt, recte sanctitas vestra in suis epulis laudat
Sed tamen sciendum est, quia tunc veraciter ex caritate
deunt: cum in eis nulla absentium vita mordetur, nullus ex
sione reprehenditur, & non in eis inanes secularium negotiorum
fabula, sed verba lectionis sacra audiuntur: cum non plus
necesse est, seruitur corpori, sed sola infirmitas eius reficitur.

ad usum exercenda virtutis habeatur. Hac itaq; si vos in vestris conuiuiis agitis, abstinentium fateor magistri estis.

§. S. Ioannes Chrysostr. in serm. super illo : Concupiscentias carnis ne sectemur, quae generant mortem. Et serm. 24. in epist. Rom. c. 13. Et carnis curam ne feceritis in desideris. Non omnino negauerim conueniendum interdum esse & concenandum, sed ut inhonesta & turpia interdiciam, cupiamq; luxum in cibum conuerti, qui dolore, temulentia, & lasciuia careat, utq; vel gentes intelligant; Christianos nosse delictis modum facere, id est, modeste & temperanter his uti. Exultate, Propheta inquit Pl.

2. Domino in tremore. Qualis illa erit exultatio? Hymnos scilicet pronuntiare, orare, & Psalmos, pro seruilibus illis cautionibus introducere. Hoc pacto & Christus mensa adierit, & dapes benedictione complebit, cum preces ad eum suderis, cum spiritu decantabis, cum egenos ad vitus communionem conuocaueris conuiuiusq; modum & temperantiam adhibebis. Si ex triclinio Dei domum effeceris, proq; immoderatis & intempestiuis clamoribus hisce & plausibus, dominum extuleris. Neq; id dixeris extare hoc tempore alias conuiuandi leges: quin potius corrigenda per te erunt, quae se haud recte habuerunt. Si enim Paulus inquit 1. Cor. 10. cibum sumitis aut potum, seu aliud quodcumq; agitis, omnia in laudem Dei facitote.

§. Commodè hic subjungam S. Basilii interrogationem 196. in regulis breuius disput. Quomodo manducatur quis & bibit ad gloriam Dei, & simul responsionem: Nimirum quando diuinorum beneficiorum erga se memoriam conseruat, & eiusmodi animi affectionem retinet, quae ex compositione etiam corporis declaretur, ut ne tanquam securus omnino manducet, sed ut qui inspectorem habeat Deum. Et quando in sumendo cibo illud sibi propositum habet, ut non tanquam ventris mancipium, propter voluptatem manducet, sed tanquam operarius Dei, ut in operibus iis, quae sunt ex mandato Christi, exequendis esse firmior possit. Euseb. Papa decreto 40. c. 10. Et Eutychia. Papa c. fin. Concil. Carthag. cap. 15. hunc in modum loquuntur: Oportet moderatis epulis contentum esse Sacerdotem, suosque conui-

Quale conuiuium permittendum.

Fragali mensa & interessit & benedicit Christus.

Ut cenaculum, templum

Quis edatibus, batq; ad Deum gloriam.

Deus praesens in conuiuio cogitandus.

Sacerdos sobrietatis norma ad potum cibumq; neminem vregat. Sacerdotis conuiuia egei.

conuiuia ad comedendum & bibendum non vrgere, quia presbrietatis prabeat exemplum. Remoueantur ab eius conuiuia cuncta turpitudinis argumenta, non ludicra spectacula, ne fatuorum stultiloquia, non scurrilium admittantur praesentia. Mensa Christum benedicentes benedictionem percipiant. Concil. 4. Carthag. c. 60. & 80. Inter epulas canonicorum Clericum excommunicationis sententia seueritate coerenda decernimus: Scurrilia, iocularia, risumq; mouentia reuera quens acerrimè corripitur. Habetur dist. 46. cap. 6. Clericum.

§. Similia habentur dist. 44. c. 8. Nullus Presbyterum. Et cap. 9. Quando ex Concil. Nanetenf. Quando conueniunt presbyteri ad aliquod conuiuium aliquis priorum versum ante mensam incipiat & cibum benedicat, & secundum ordinem sedeant, alter alteri honorem praebens per vices cibum & potum benedicat: & aliquis de illorum Clericis aliquid de S. Scriptura legat. Post refectionem faciant hymnum dicant ad exemplum Domini, sicut in eua. legitur Matt. 26. v. 30. & secontineant omnes presbyteri maxime in talibus locis, vt non vituperetur ministerium eorum. Ne autem propter personae vitium in vituperatione cadat & Sacerdotis officium, prohibetur ne Clericib. bernam ineant, nisi itineris aut necessitatis causa.

S. lectio ad Clericorum mensam.

44. c. 3. Non operatur. & cap. 4. Nulli Clerico.

§. Ex quibus haud difficulter intelligit vir Ecclesiasticus quale ipsius debeat esse conuiuium, nimirum in quo temperantia, modestia & decencia interius exterius in omnib. obseruetur, & quidem i. quod benedictione siue precatone inchoetur & gratiarum actione terminetur, vt à S. Chrysostom. didicimus. per rursus hom. 79. ad Antioch. Opus est nos & mensam perites & desistentes Deo gratias agere. Mensa ab oratione incipit initium, & in orationem desinens nunquam deficiet, sed ipse largius omnia nobis asseret bona. Sanctus Hieronymus

Ecclesiastici conuiuia proprietates.

epist. 22. ad Eustochium cap. 16. Nec cibi sumantur, nisi oratione
 premissa: nec recedatur à mensa, nisi referatur creatori gratia.
 Quod & docet S. Basil. epist. 1. ad Gregor. Theologum, & ha-
 betur dist. 44. cap. 9. Quando. & cap. 13. Non liceat. 2. quod
 clericus, siue inuitator, siue inuitatus sit sobrietatis ex-
 emplum, vt monent Eusebius & Euthichianns summi Pō-
 tifices, quod & B. Theodoretus confirmat quest. 4. in Leuit.
 Temperantia typum sacerdotem esse oportet, ne prebeat occasio-
 nem conuiuari uolentibus. 3. vt à mensa absit ebrietas &
 lascitia, vt monet S. Ioan. Chrysost. & Concil. Nannerenses
 absit & obrectatio absentium, irrisio presentium, mū-
 dana & uana colloquia, vt docuit S. Gregor. vt nemo
 urgeatur ad potum, vt cum duobus summis Pontificibus san-
 ctiuit Concil. 4. Carthag. 4. vt ad Dei gloriam & laudem
 cibis, potusque sumatur, vt S. Paulus, Basiliius, & Chryso-
 stom. nos instituerunt. 5. vt lectio Scripturæ S. siue al-
 terius pii libelli mensæ adhibeatur; vt ex Concil. Nan-
 nerensi cognouimus, & constitutum est in Concil. 4. To-
 letano cap. 7. & habetur dist. 44. cap. 12. Pro reuerentia Dei, &
 sacerdotum, id vniuersa constituit Synodus, vt [quia solent
 crebro mensis otiosæ fabulæ interponi] in omni sacer-
 dotali conuiuio lectio diuinarum scripturarum immisceatur,
 per hoc enim & anima edificantur ad bonum, & fabulæ non
 necessaria prohibentur. Et vt loquitur B. Ignatius noster,
 dum corpus edēdo reficitur, sua etiam animæ refectio
 prebeatur. Neq; n. in solo pane uiuit homo, sed & in
 omni uerbo, quod procedit de ore Dei, Deut. 8. Mat. 4.
 6. Vt conuiuuii eiuusmodi participes sint egeni, quemad-
 modum nos exhortari sunt S. Pontifices citati Conc. Car-
 thaginense 4. Sed & ipse Saluator Luce 14. ver. 12. Cum facis,
 inquit, prandium aut cenam, noli uocare amicos tuos, neque
 fratres tuos, neque cognatos, neque uicinos diuites, ne forte te &
 ipsi reuoluant, & fiat tibi retributio; sed cum facis conuiuium,
 uoca pauperes, debiles, claudos, & cæcos, & beatus eris: quia non
 habent retribuere tibi, retribuatur enim tibi in resurrectione iu-
 storum.

storum, nimirum cum dicitur, Venite benedicti Patrum possidete paratum vobis regnum à constitutione mundi: spero enim, & dedisti mihi manducare, sicuti, & dedisti mihi bibere, &c.

Singularis
B. Greg. in
egenas beni-
gnitas.

§. Apposito hoc declarandum est, exemplo cuiusvis viri Ecclesiastici, sed S. Pontificis, de quo B. Greg. in vita eius lib. 2. cap. 22. Tante hospitalitatis Gregorius erat, ut exceptis his, quos tam per diversas regiones quam in Ecclesiastica stipe nutrebat: ad mensam suam quem peregrinos quoslibet inuitaret, inter quos dum in manus aquam fundere voluit, is evanuit. Miranti sancto Gregorio Dominus eadem nocte per visionem dixit: Cateridum me in membris meis, hesternum autem die me in membris tuis percipisti. Et cap. seq. 23. Cum inuitatis ad mensam eius sancti Gregorius Papa duodecim peregrinis visus est & tertius decimus qui seorsum interrogatus, respondit, se angelum Dei, cuius in fragi specie mendicanti, dedisti duodecim numismata & generum scutellam, quam tibi cum leguminibus miserat Syluia mater tua. Ex quo die decreuit tibi D. E. S. in numerum Pontificatum, & me perpetuum tuum custodiam sinit, ut quicquid petieris per me posses à D. E. O. impetrare. Quam utiliter Beatus Gregorius singulos in dies nos ad mensam suam vocauit.

Quibus in- §. Hæc quæ de frugali Ecclesiastico conuictio de-
structa fer- sunt suo exemplo cōprobauit magnus ille Ecclesi-
cuius S. Au- ctor B. Aug. de quo eius discipulus, & annis fere quatuor-
gust. Episco- ginta conuictor Possidius Calamensis. Episcopus in vita tunc
pi mensa. 22. Mensa vsus est frugali & parca, qua quidem inter alia
Olerib & le legumina, etiam carnes aliquando propter hospites, vel quia
guminib. ra infirmiores continebat. Semper autem vinum habebat. De
ro carnib. v. sumendo Apostoli extat sententia ad Timoth. 1. ep. 5. v. 23.
sus B. Aug. benti ac dicentis: Noli vsque adhuc aquam bibere, sed vinum
S. Aug. mū- dico vtere propter stomachum & frequentes tuas infirmitates
da sed curta Cochlearibus tantum argenteis vrens, cetera vasa, quibus
supellex. sa inferebantur cibi vel testea, vel lignea, vel marmorea erant

non tamē necessitatē inopia, sed proposito voluntatis. Sed & hospitalitatem semper exhibuit. Et in ipsa mensa magis lectionem vel disputationem, quam epulationem potationemq; diligebat, & contra pestilentiam humanae consuetudinis in ea ita scriptum habebat.

Quisquis amat dictis absentum rodere vitam,
Hanc mensam indignam nouerit esse sibi.

Et ideo omnem conuiuam à superfluis & noxijs fabulis, & distractionibus sese abstinere debere admonebat. Nam & quosdam suos familiarissimos Coepiscopos illius scripturae oblitos, & contra eam loquentes tam asperè aliquando reprehēdit commotus, ut diceret aut delendos illos de mensa versus, aut se de media refectione ad suum cubiculum surrecturum. Quod ego & alii, qui illi mensa intersuimus, experti sumus. Cap. 23. Pauperum vero semper memor erat, eisq; inde erogabat, unde & sibi suisq; omnibus secum habitantibus erogabatur.

Hospitalis
B. Aug. mensa, & vel lectione vel disputatione condita.

Obrectationis intolerans mensa D.

Aug.

Quib. ipse S. Aug. vescebatur cibus, iisdem pascebat egenos.

CAPVT XXXVII.

ECCLESIASTICAE TEMPERANTIAE EX-
empla proferuntur.

§. NON quorumcunq; hominum victui ac portioni moderatium exempla producenda sunt, quando enim finis esset? sed aliquorum tantum sacrorum, ac Deo dedicatorum. Ezech. 45. v. 21. Vinum non biber omnis sacerdos, quando ingressurus est atrium interius. Ier. 35. v. 6. & 19. Rechabita schyphos & calices vino plenos, cum ipsis propinarentur, respuerunt Non bibemus vinum, inquit, quia Ionadab filius Rechab. pater noster praecepit nobis dicens: Non bibetis vinum vos, & filii vestri vsque in sempiternum. Quam obrem & à Domino merentur audire: Non deficiet vir de stirpe Ionadab filii Rechab stans in conspectu meo cunctis diebus. Sobrius dignus diuino conspectu.

Rechabita.

Christus sū

§. Liberato noster sacerdos secundum ordinem Melchis. mus noster temperantissimus, idcirco conuiuia subinde adiit, ut Pontif. tem verbo peratissim?

ss